

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **Nemocnice České Budějovice, a. s.**, se sídlem B. Němcové 585/54, České Budějovice, zast. Mgr. Jiřím Jaruškem, advokátem se sídlem Radniční 7a, České Budějovice, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **HAUX-LIFE-SUPPORT, GmbH**, se sídlem Auf der Hub 11-15, Karlsbad-Ittersbach, Spolková republika Německo, zast. Mgr. Michalem Poupětem, advokátem se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 1. 7. 2016, čj. ÚOHS-R300/2015-27422/2016/321/EDy, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2018, čj. 29 Af 91/2016-114,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Jiřího Jaruška, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nemocnice České Budějovice (dále také „zadavatelka“) zadala veřejnou zakázku na dodání hyperbarické komory. Součástí zadávací dokumentace byl požadavek, aby hyperbarická komora splňovala standardy, které jsou vyžadovány vnitrostátními i evropskými předpisy, mj. aby byla vybavena hasicím přístrojem Spray-Fog, který je speciálně certifikován třetí stranou. Zadavatelka tento požadavek výslovně zopakovala také v odpovědi na dotaz jednoho z uchazečů, zda k prokázání technického kvalifikačního předpokladu stačí čestné prohlášení dodavatele, že je způsobilý splnit celý předmět veřejné zakázky a že má k dispozici proškoleného technika na nabízené zařízení, které je vybaveno certifikátem o shodě a certifikátem CE, nebo zda stačí čestné prohlášení výrobce hasicího

systému a výrobce hyperbarické komory o plné kompatibilitě obou zařízení. Zadavatelka odpověděla, že trvá na předložení platného certifikátu, protože orgány požární inspekce tento certifikát požadují před zahájením provozu hyperbarické komory.

[2] K plnění veřejné zakázky byla vybrána North Med, spol. s r. o., protože nabídla, že zakázku splní za nejnižší cenu. Společnost Haux-Life-Support, GmbH, s výsledkem výběru vítězného uchazeče nesouhlasila, protože společnost North Med na rozdíl od ní nedoložila certifikát, který by dokládal, že byl hasicí přístroj úspěšně testován a certifikován v souladu s normou ČSN EN 16081. Zadavatelka tak diskriminovala ostatní uchazeče, kteří se domnívali, že musí doložit platný certifikát. Podle společnosti Haux-Life-Support se tato skutečnost mohla promítnout i do nabídkové ceny, podle které pak zadavatelka vybírala vítězného uchazeče. Kdyby totiž ostatní uchazeči také nemuseli doložit certifikát tohoto typu, mohli by hyperbarickou komoru vybavit jiným, méně nákladným hasicím systémem.

[3] Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přezkoumal tyto námitky, týkající se zadavatelčiných úkonů, a dal společnosti Haux-Life-Support za pravdu. Neztotožnil se s názorem zadavatelky, že dodání certifikátu se vztahovalo až k okamžiku předání a převzetí předmětu zakázky a že zadavatelka zvolila ke všem uchazečům nejprůzračnější možný přístup. Úřad proto zrušil všechny dosavadní zadavatelčiny úkony, které vedly k výběru nevhodnější nabídky. Zadavatelka podala proti rozhodnutí rozklad. Předseda úřadu souhlasil se závěry napadeného rozhodnutí a konstatoval, že společnost North Med nepředložila požadovaný certifikát ani rovnocenný dokument. Za rovnocenný dokument nelze považovat ani čestné prohlášení ani deklaraci v nabídce, protože z nich nejde dovodit, že hasicí systém splňuje technické podmínky rovnocenným způsobem.

[4] Zadavatelka (žalobkyně) podala proti rozhodnutí o rozkladu žalobu. Rozhodnutí se podle ní dostatečně nezabývalo tím, zda vybraný uchazeč neprokázal rovnocenným způsobem, že hasicí systém splňuje požadované technické podmínky. Krajský soud dospěl k závěru, že se rozhodnutí o rozkladu nevyjádřilo ke dvěma dokumentům (k potvrzení o provedení horkého testu a k potvrzení provedení zkoušky hasicího systému), kterými společnost North Med chtěla prokázat splnění technické způsobilosti hasicího systému. Soud proto rozhodnutí zrušil a vrátil věc úřadu k dalšímu řízení.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal úřad (stěžovatel) kasační stížnost. Jak připomněl, krajský soud se ztotožnil s jeho závěrem, že nebyla splněna podmínka předložení certifikátu. Stěžovatel však nesouhlasí s výtkou, že se dostatečně nezabýval tím, zda vybraný uchazeč neprokázal splnění technických požadavků uvedených v zadávací dokumentaci rovnocenným způsobem.

[6] Není pravda, že stěžovatel přehlédl ve správním spise potvrzení o provedení horkého testu a potvrzení o provedení zkoušky hasicího systému; s ohledem na naprosto obecné námitky žalobkyně se jimi však výslovně a podrobně ve svém odůvodnění nezabýval. Žalobkyně navíc po celou dobu řízení argumentovala převážně zcela jinak než tak, že vybraný uchazeč splnil technické podmínky způsobem rovnocenným s předložením certifikátu. Podle stěžovatele navíc ze správního spisu vyplývá, že společnost North Med pořizovala certifikát až dodatečně. Předložené listiny pak prokazují pouze to, že byl proveden test, na jehož základě měl být certifikát vydán. Stěžovatel dále uvedl, že

pokračování

předložená potvrzení nejsou aktuální a že nejsou obdobným dokladem jako certifikát, protože v jednom případě jde jen o prohlášení výrobce a navíc ani jedna z listin nepotvrzuje provedení zkoušek v rozsahu, který požadují normy. Sama společnost North Med navíc uvedla, že certifikát teprve dodá při předání a převzetí dodávky. Stěžovatel uznává, že by jeho odůvodnění mohlo být podrobnější, domnívá se však, že důvody rozhodnutí jsou i tak zřejmé. Jeho závěry navíc doplňuje rozhodnutí prvního stupně. Proto je přesvědčen, že jeho rozhodnutí není nepřezkoumatelné. S tímto názorem souhlasí také společnost Haux-Life-Support (osoba zúčastněná na řízení).

[7] Žalobkyně ve svém vyjádření trvá na tom, že se stěžovatel nevyjádřil k tomu, zda společnost North Med neprokázala splnění podmínek rovnocenným způsobem. Předložené dokumenty nehodnotil ani stěžovatel ani jeho předseda. Je také přesvědčena, že stěžovatel měl k posouzení dokumentů ustanovit znalce, protože bylo zapotřebí posoudit odbornou otázku. Žalobkyně dále poukazuje na to, že stěžovatel se hodnocením předložených dokumentů začal zabývat až v kasační stížnosti, přestože tak měl učinit již při rozhodování o rozkladu (a zrušit pro tuto vadu rozhodnutí prvního stupně). Navíc nesouhlasí ani s tímto stěžovatelovým hodnocením. Protože se stěžovatel nevyjádřil k dokumentům již v rozhodnutí o rozkladu, je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Úkolem tohoto řízení je posoudit, zda je stěžovatelovo rozhodnutí přezkoumatelné ve vztahu k otázce, jestli vybraný uchazeč prokázal splnění technických podmínek doložením jiných dokumentů než požadovaného certifikátu.

[10] Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí *pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí*.

[11] Krajský soud zrušil napadené rozhodnutí proto, že trpělo vadou nepřezkoumatelnosti, která spočívala právě v nedostatku důvodů rozhodnutí. NSS tedy posoudil, zda předseda stěžovatele vypořádal rozkladové námitky dostatečně, či nikoliv.

[12] Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně již ve vyjádření ze dne 10. 7. 2015 před vydáním rozhodnutí prvního stupně namítala mj. to, že společnost North Med při podání nabídky prokázala splnění řady technických podmínek a že podle § 46 odst. 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, prokázala splnění technických podmínek u hasicího systému způsobem rovnocenným s tím, který žalobkyně původně požadovala. Stěžovatel se pak ve svém rozhodnutí ze dne 31. 8. 2015 vypořádal s různými (podstatnými) námitkami žalobkyně. Tuto námitku však neposoudil. Žalobkyně na toto pochybení upozornila v rozkladu. Žalovaný se podle ní opomněl zabývat otázkou, zda společnost North Med neprokázala splnění technických podmínek jiným způsobem než předložením certifikátu.

[13] V rozhodnutí o rozkladu k této námitce bylo pouze uvedeno: „*Požadoval-li zadavatel předložení certifikátu podle ČSN EN 16081, pak bylo povinností uchazečů předložit uvedený dokument nebo jiný rovnocenný dokument. Za takový rovnocenný dokument však nelze považovat čestné prohlášení či deklaraci v nabídce (že hasicí systém je certifikován, pozn. NSS) bez předložení příslušných dokumentů v nabídce, ze kterých by bylo možné dovodit*

rovnocenné řešení technické podmínky“ (srov. odstavec 30 rozhodnutí předsedy stěžovatele). Stěžovatel se tedy vyjádřil výslovně ke dvěma dokumentům, které nepovažoval za srovnatelné s požadovaným certifikátem. Nevyjádřil se však k dalším dvěma dokumentům, které jsou rovněž součástí správního spisu a které předložila společnost North Med: k potvrzení vydané společností Germanischer Lloyd o provedení horkého testu hasicího systému podle normy prEN 16081/2010 a k potvrzení od společnosti Türk Loydu o provedení zkoušky hasicího systému. Tato dvě potvrzení obsahovala informace o technické způsobilosti hasicího systému, který byl součástí hyperbarické komory. Proto bylo namístě, aby se k nim stěžovatel vyjádřil, zejména když žalobkyně namítala, že vybraný uchazeč (společnost North Med) prokázal technickou způsobilost hasicího systému rovnocenným způsobem, jako kdyby předložil požadovaný certifikát.

[14] Je pravda, že žalobkyně v průběhu řízení argumentovala ve prospěch svého postupu v zadávacím řízení převážně jiným způsobem a že tím přiměla stěžovatele zaměřit pozornost na jiné aspekty případu. Přestože však námitku, která se týkala prokázání technické způsobilosti rovnocenným způsobem, vznesla velmi obecně, měl se jí stěžovatel zabývat a měl ji dostatečně vypořádat (požadavek na řádně odůvodněná rozhodnutí a vypořádání námitek vyplývá i z judikatury NSS, srov. například rozsudek ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007-84, č. 1282/2007 Sb. NSS). Nelze souhlasit se stěžovatelovým argumentem, že tuto námitku vypořádal obecně právě v reakci na obecnou námitku žalobkyně. Je totiž rozdíl mezi odůvodněním obecným a takovým, které je z povahy věci nedostatečné. I z obecného odůvodnění by totiž mělo být zřejmé, proč správní orgán dospěl ke svému rozhodnutí, tzn. proč se domnívá, že společnost North Med neprokázala technickou způsobilost hasicího systému (nejen certifikátem, ale ani rovnocenným způsobem). Ze stěžovatelova rozhodnutí plyne závěr, podle nějž společnost North Med neprokázala technickou způsobilost hasicího systému rovnocenným způsobem, jako kdyby předložila požadovaný certifikát. Z odůvodnění již ale není patrné proč.

[15] Ve svém rozhodnutí měl stěžovatel alespoň stručně sdělit, proč předložené dokumenty (které podle svých tvrzení nepřehlédl) neprokazují technickou způsobilost hasicího systému rovnocenným způsobem jako požadovaný certifikát. Dvěma potvrzeními obsaženými ve správním spise však nevěnoval ani tolik pozornosti jako čestnému prohlášení a deklaraci v nabídce, přestože tyto dva dokumenty neobsahovaly natolik konkrétní technické informace jako zmíněná potvrzení. Ačkoli jde tedy kvůli obecnosti námitek uvedené v rozkladu o hraniční situaci, NSS se po úvaze přiklonil k hodnocení krajského soudu. I když při vypořádání jiných námitek žalobkyně postupoval stěžovatel správně, pochybil tím, že se dostatečně nezabýval námitkou, zda společnost North Med neprokázala technickou způsobilost hasicího systému způsobem rovnocenným s předložením požadovaného certifikátu. Stěžovatelovo rozhodnutí je tedy ve vztahu k této námitce nepřezkoumatelné a tento nedostatek nelze zhojit až v řízení o kasační stížnosti (kde se stěžovatel k povaze sporných dokumentů konkrétně vyjádřil).

[16] Dalšími námitkami se již NSS nezabýval. Tyto námitky se totiž týkají samotného věcného posouzení předložených dokumentů a jejich povahy. Soudu nepřísluší, aby takové úvahy učinil jako první. Je tedy nejdříve na správních orgánech, aby se pokusily na tyto sporné otázky odpovědět.

pokračování

[17] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož NSS neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, a proto je povinen nahradit úspěšné žalobkyni náklady zastoupení ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby, tj. vyjádření ke kasační stížnosti [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna za zastupování se tak zvyšuje o tuto daň ve výši 21 %; výsledná částka činí 4 114 Kč.

[18] Osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.); to ale v této věci nenastalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu